

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת מטות-מסעי

מובלים במסע

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת מטות-מסעי מובלים במסע

ניסן התשכ"ג, בולטימור, ארצות הברית

היתה זו שעת בוקר מוקדמת. כולם היו תקווה שבהמשך היום יתחמם מעט, אך רק כעת זרחה השמש והקרירות הורגשה באוויר. מתוך בית רעוע הגיח אל הרחוב ילד. הוא היה עני מדי מכדי להרשות לעצמו מעיל והוא רעד כשהוא פסע החוצה. בדרך כלל בשעה זו הוא היה פוסע לכיוון בית הספר הכללי, הגויי. ומאוחר יותר אחר הצהריים היה הולך ללמוד בתלמוד התורה, אבל היום הוא לא היה בטוח. למשפחתו לא היו אמצעים. הוריו עבדו מאד קשה וברוך השם היה אוכל על השלחן כל יום, אבל לא הרבה.

קיבתו קרקרה, והילד בא לידי החלטה. השכן שלו אירבינג סיפר לו שהעיתון הכלכלי המקומי מחפש בנחיצות ילדים לעבוד בחדר ההדפסה שלהם. הוא ילך לבניין משרדי העיתון ויבקש עבודה. הוא עדיין ילמד קצת בערבים, אבל בצורה כזו הוא יוכל לעזור להוריו לתמוך במשפחה. זה היה נראה לו הדבר הנכון לעשות.

מכיוון שלא היתה בידו פרוטה לנסיעה, הילד פסע במהירות לאורך הרחובות לכיוון היעד שלו. במרחק מספר בניינים, הוא כבר יכל להבחין בבניין המתנשא לגובה כשעל צידו מתוח שלט ענק של "דרושים עובדים". זהו זה. הוא קמץ את אגרופיו בנחישות וצעד נמרצות לכיוון פתח הבניין, מוכן ומזומן לקבל את עבודתו הראשונה בחייו.

אולם, ממש כשהוא התקרב אל הבניין, יצא ממנו פועל לבוש בסינר כשהוא סוחב סולם גבוה. הילד הביט בפחד על האיש המטפס ומוריד את שלט ה'דרושים'.

"סליחה, אדוני?" אמר הילד. "למה אתה מוריד את השלט? האם אתם כבר לא צריכים עובדים?"

"לא," ענה האיש, יורד מהסולם עם השלט. "הילד שנכנס לכאן לפני שלוש דקות בדיוק תפס את התפקיד הפנוי האחרון. חדר הדפוס שלנו נמצא בתפוסה מלאה!"

עצוב, פסע הילד חזרה את כל הדרך ממנה בא, אל כיוון שכונתו וחזר לבית ספרו.

תמוז תשכ"ו

שוב, חשב הילד שהגיע הזמן לחשוב על הפרנסה. הוא היה כמעט בן 18 וכעת בוודאי זה הזמן להתחיל לתכנן את העתיד. מכיוון שהוא היה מוכשר בציור, הוא חשב שאין פתרון טוב יותר מאשר לעבוד כמאייר מקצועי!

אולם כאשר הוא ישב מול מנהל בית הספר לאומנות, קרסו תקוותיו שוב. "אני מצטער", אמרו לו, "אבל אתה יהודי, ואנחנו מקבלים רק תלמידים שמדברים אנגלית מושלמת."

"אבל אני את כל חיי - חי כאן, באמריקה! והאנגלית שלי מעולה!" הזדעק הילד.

אולם המראיין האנטישמי כבר פתח את הדלת לרווחה וסימן לילד העצוב את הכיוון החוצה.

כעת הילד הינו כבר איש צעיר ונעים הליכות, לומד בישיבת ניו יורק, כשהוא שמע על משרה של מורה לתנ"ך בתלמוד תורה בו למד הוא, בצעירותו, בבולטימור. זה בטח הדבר הנכון לעשות! הוא ידע תנ"ך מעולה ובטוח שגם המנהל שלו זוכר זאת. ומה יכולה להיות פרנסה טובה יותר מאשר ללמד ילדים תנ"ך?

הוא מיד לקח רכבת לבולטימור בכדי להתראיין למשרה. אולם הרכבת התעכבה בדרך ובזמן שהוא הגיע לבולטימור, המשרה כבר אוישה על ידי משהו אחר.

סיון, התשס"ה, קהילת בני ישראל, ברוקלין ניו יורק

הרב אביגדור מילר היה באמצע למסור את שיעורו השבועי ביום חמישי בלילה. כל המשתתפים הקשיבו כשהוא תיאר איך הוא הרגיש שהוא פספס את העבודה במשרדי העיתון בדקות ספורות, איך הוא נדחה מבית הספר לאומנות בלי שום סיבה הגיונית ואיך הוא הפסיד את ההזדמנות ללמד תנ"ך בבולטימור בגלל איחור של רכבת.

"בפרשת השבוע," הוא אמר, "התורה עוברת ומציינת כל מקום ומקום בהם עצרו בני ישראל במדבר. מדוע? כאשר הנך מספר לחברך על טיול חול המועד אותו ערכת עם משפחתך, האם תזכיר גם כל תחנת דלק בהם עצרתם?

"אולם התורה מלמדת אותנו כאן משהו.

"בהבטה לאחור על חיי, זה כל כך פשוט לראות ולהבין איך הכל היה מכוון בידי השם שהוביל אותי במהלך חיי. אילו קיבלתי את העבודה בעיתון או הייתי מתקבל לבית הספר לאומנות - לעולם לא הייתי הולך לישיבה. אילו הייתי מקבל את תפקיד מלמד התנ"ך בבולטימור, הייתי מפספס את ההזדמנות ללכת לסלבודקה וללמוד תורה מפי הגאון הגדול הר' אייזיק שר צ"ל. ולעולם לא הייתי מי שאני היום. כל זה קרה לי על ידי הקדוש ברוך הוא שהוביל אותי בזהירות צעד אחר צעד במהלך חיי.

"בכך שהוזכרו כל התחנות במדבר, התורה מלמדת אותנו שכל דבר ודבר שמתרחש בחיינו, הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו הוא זה שעומד מאחורי זה ומוביל אותנו בשביל המשהו המאד מסוים הזה.

כל מה שקורה לנו - זה חשוב ומושגת, ואנו מחויבים לחשוב על כך ולזכור זאת לנצח!"

שבת שלום ומבורך!